

Hellon

Andrzej Gołąb

DTP

**Od projektu aż po druk
O współpracy
grafika z drukarzem**

Wszelkie prawa zastrzeżone. Nieautoryzowane rozpowszechnianie całości lub fragmentu niniejszej publikacji w jakiegokolwiek postaci jest zabronione. Wykonywanie kopii metodą kserograficzną, fotograficzną, a także kopiowanie książki na nośniku filmowym, magnetycznym lub innym powoduje naruszenie praw autorskich niniejszej publikacji.

Wszystkie znaki występujące w tekście są zastrzeżonymi znakami firmowymi bądź towarowymi ich właścicieli.

Autor oraz Wydawnictwo HELION dołożyli wszelkich starań, by zawarte w tej książce informacje były kompletne i rzetelne. Nie biorą jednak żadnej odpowiedzialności ani za ich wykorzystanie, ani za związane z tym ewentualne naruszenie praw patentowych lub autorskich. Autor oraz Wydawnictwo HELION nie ponoszą również żadnej odpowiedzialności za ewentualne szkody wynikłe z wykorzystania informacji zawartych w książce.

Redaktor prowadzący: Michał Mrowiec

Projekt okładki i kart rozdziałowych: Bronisław Józefiok

Rysunki i zdjęcia w tekście: Bronisław Józefiok, Łukasz Koziar, Anna Gołąb

Konsultacja technologiczna: Daria Kłudka

Układ typograficzny: Andrzej Gołąb

Skład: Adrian Partyka

Wydawnictwo HELION

ul. Kościuszki 1c, 44-100 GLIWICE

tel. 32 231 22 19, 32 230 98 63

e-mail: helion@helion.pl

WWW: <http://helion.pl> (księgarnia internetowa, katalog książek)

Drogi Czytelniku!

Jeżeli chcesz ocenić tę książkę, zajrzyj pod adres

<http://helion.pl/user/opinie?dtppro>

Możesz tam wpisać swoje uwagi, spostrzeżenia, recenzje.

ISBN: 978-83-246-3934-2

Copyright © Helion 2013

Printed in Poland.

- [Kup książkę](#)
- [Poleć książkę](#)
- [Oceń książkę](#)

- [Księgarnia internetowa](#)
- [Lubię to! » Nasza społeczność](#)

Spis treści

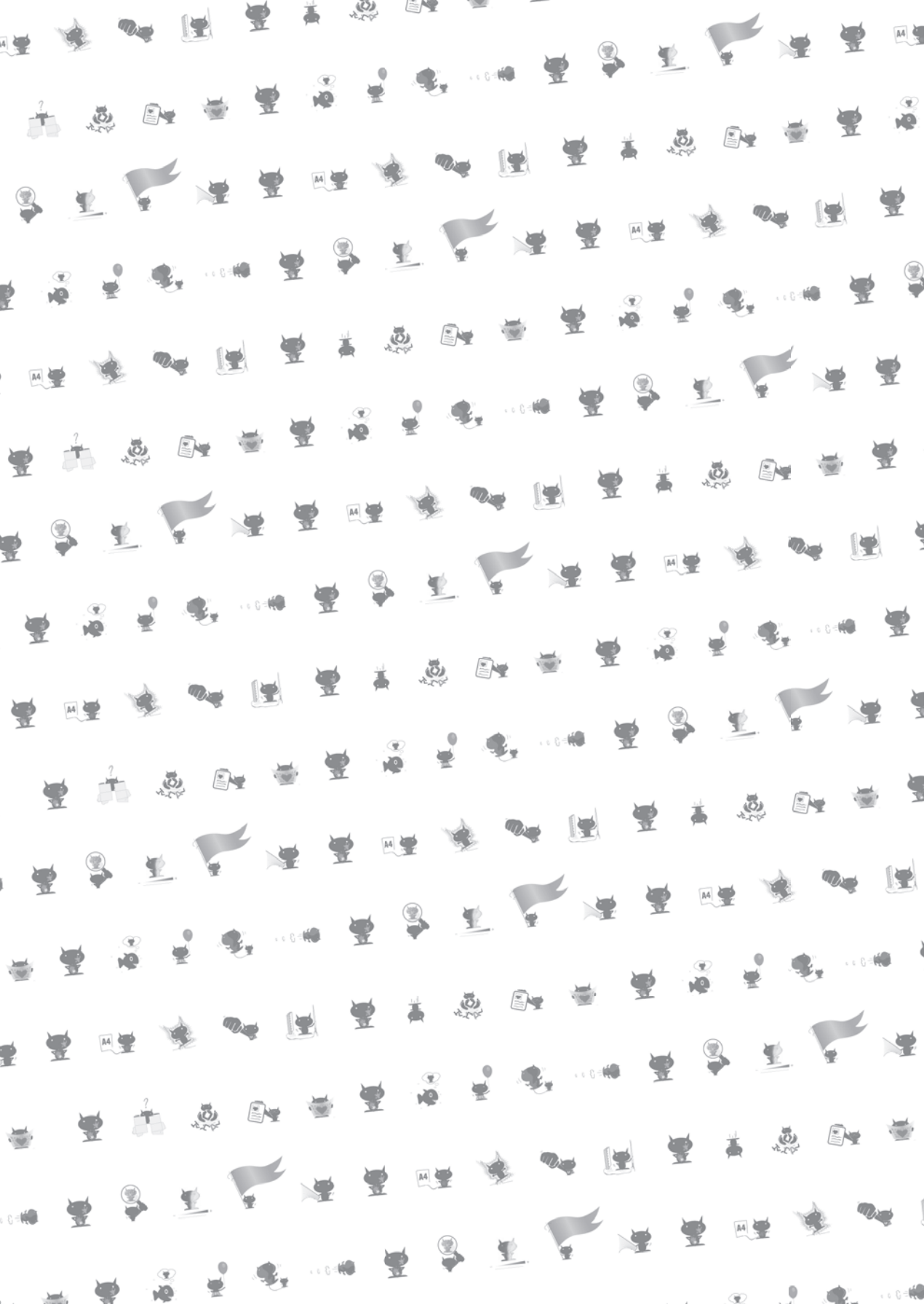
Od autora · 7

1. Spady drukarskie · 11
2. Czarno-białe niespodzianki · 17
3. Wyroby tęczkopodobne · 23
4. No to CMYK... · 29
5. Kolorowe jarmarki · 35
6. Problemy z fontami · 41
7. O wyższości okładki nad wkładem · 47
8. Prawda w poligrafii · 53
9. Weryfikacja w drukarni · 59
10. Ostatnia deska ratunku · 65
11. Lulek, czyli lista poligraficznych życzeń · 71
12. Lulek — reaktywacja · 77
13. Identyfikacja, czyli co jest czym · 83
14. Nienasycenie czy przesyty? · 89
15. Kalendarze, czyli zaskoczenie w poligrafii · 95
16. Kalendarze trójdzielne · 101
17. Origami w intrologatorni · 109
18. Jak złamać, żeby się nie załamać? · 115
19. Włókno papieru · 121
20. Przesada w poligrafii · 129
21. Rozdzielczość optymalna · 135
22. Dmuchanie na zimne · 141
23. Lakierowanie · 147
24. Lakier UV i foliowanie · 153
25. Typografia — królowa poligrafii · 163
26. Ile stron wyjdzie w druku? · 169
27. Czy prawdziwa miłość istnieje? · 175
28. Optymalizacja kosztów · 185
29. Trzy pytania · 193
30. Okładki · 201
31. Typograf? A kto to taki? · 207
32. Droga na skrót · 213
33. Akapit na celowniku · 219
34. Sposób na wisielca · 225
35. Światło w typografii · 233

Zamiast bibliografii · 239

Zamiast posłowania · 249

Skorowidz · 254

Spady drukarskie

Proponuję zacząć od ćwiczenia. W dowolnym programie narysujcie na środku strony czerwony kwadrat o boku 5 cm. Rysunek wydrukujcie na drukarce biurkowej. Następnie weźcie nożyczki i czterema cięciami (po jednym na każdy bok) odetnijcie kwadrat od kartki. W efekcie uzyskacie czerwony kwadrat oraz białe odpady. Te odpady to właśnie słynne drukarskie spady. Konia z rzędem temu, kto wytnie kwadrat tak równo, aby na białych spadach nie było pozostałości czerwonego kwadratu, a na czerwonym kwadracie pozostałości białych spadów.

Rzecz na pierwszy rzut oka banalna, ale ciągle wielu, nie tylko początkujących, grafików ma z nią problem, szczególnie kiedy specjalizując się w projektach webowych, otrzymają nagle zlecenie przygotowania pliku dla celów drukarskich. Wyjaśnię więc sprawę ostatecznie, może nawet w sposób łopatologiczny.

Co tak naprawdę spada...

Finalny format wyrobu poligraficznego, który odbiera się z działu ekspedycji każdej drukarni, jest zawsze mniejszy od formatu arkusza papieru, na którym został on wydrukowany. Dzieje się tak z co najmniej dwu względów.

Po pierwsze: Typowa maszyna offsetowa nie jest w stanie zadrukować arkusza papieru od bandy do bandy. Główną „martwą” powierzchnią jest tak zwany pasek na łapki. Ma on około 10 mm szerokości i biegnie wzdłuż dłuższego boku arkusza.

Po drugie: Oprócz obrazu samej pracy na arkuszu muszą zostać wydrukowane także przeróżne znaczniki technologiczne, takie jak paski barwne, pasery, linie cięcia, marki itp.

W efekcie obróbki introligatorskiej wszystkie te dodatkowe elementy zostają odcięte od arkusza i lądują jako odpady na makulaturze, a technologom siwieją włosy od szukania rozwiązań obniżających ilość tego odpadu. Tak więc im więcej

papieru odpada, tym bardziej spada premia technologów (ciekawe, czy w drugą stronę też to działa). Wiadomo bowiem, że papier to najważniejszy składnik kosztowy kalkulacji poligraficznych.

Kto ważniejszy: krajacz czy grafik?

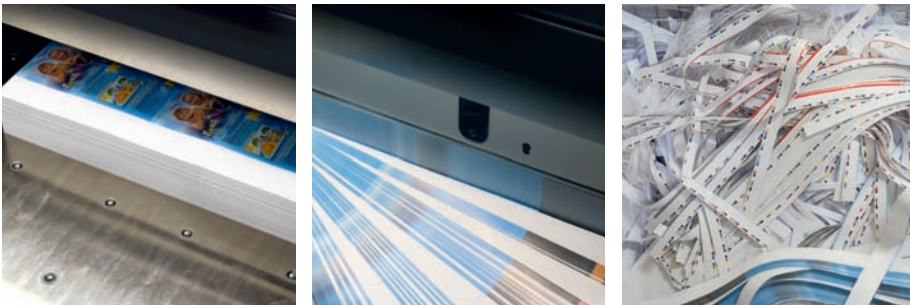
Nawet najstaranniej wydrukowana praca może zostać w parę sekund dokumentnie zniszczona. Wystarczy, że krajacz przycinając pracę „na gotowo”, będzie miał gorszy dzień. Arkuszy drukarskich nie przycina się bowiem pojedynczo, lecz w stosach, czasem po kilkaset sztuk naraz. Jedno nieprzemyślane ciachnięcie i... — o kurczę!!!

W ćwiczeniu opisanym na początku pojawił się problem z dokładnym przycięciem jednego arkusza. Kiedy mamy do czynienia ze stosem arkuszy, sprawa jest jeszcze trudniejsza, gdyż arkusze przesuwają się względem siebie i tolerancja musi tu być zawsze większa. Pół biedy, kiedy praca zawiera białe marginesy, jak to bywa w typowych książkach. Przeważnie jednak elementy graficzne, takie jak kolorowe tła czy zdjęcia, sięgają do samych krawędzi publikacji. Tutaj pole do popisu mają przede wszystkim graficy.

Dwie, a nawet trzy święte zasady

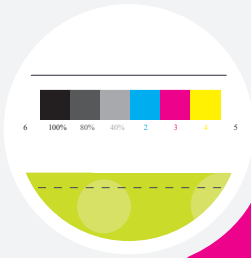
Pracując na stanowisku kontrolingu, na którym sprawdzam pliki do druku, wykorzystuję szablon treści e-maila wysyłanego do klientów w przypadku stwierdzenia jakichś niezgodności (grunt to właściwa organizacja pracy). Brzmi on mniej więcej tak: „Niniejszym informuję, iż podczas sprawdzania plików przesłanych do druku do zlecenia nr ... w dniu ... stwierdzono brak spadów. Tym samym proces realizacji wyrobu zostaje zawieszony”.

Tak więc podstawowa wiedza na temat istoty spadów musi być przyswojona i wykorzystana już na etapie projektowania publikacji.

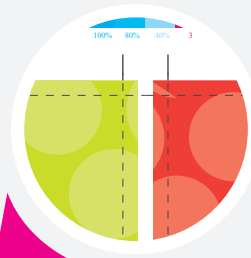

Arkuszy drukarskich nie przycina się bowiem pojedynczo, lecz w stosach, czasem po kilkaset sztuk naraz

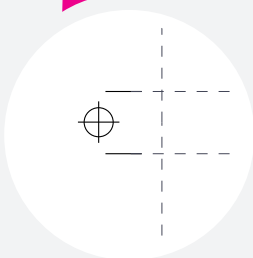
Rozdział 1.

Skala pomiaru
densytometrycznego

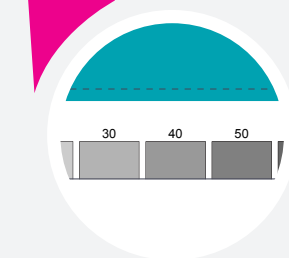
Znaczniki cięcia
(sznyty)

Paser

Opis

Skala szara

Oprócz obrazu samej pracy na arkuszu muszą zostać wydrukowane także przeróżne znaczniki technologiczne, takie jak paski barwne, pasery, linie cięcia, marki itp.

Obowiązują tu dwie święte zasady.

Pierwsza święta zasada: Jeżeli na marginesach umieszcza się elementy graficzne sięgające do linii cięcia, wszystkie one muszą zostać wypuszczone o 2–3 mm poza tę linię. Przykładowo ulotka o formacie docelowym A4, czyli 210×297 mm, musi być zaprojektowana ze spadami po 2 mm z każdej strony, czyli mieć wymiar 214×301 brutto (przed obcięciem). Na tych nadmiarowych dwu milimetrach winny znaleźć się także te wszystkie elementy graficzne pracy, które sięgają do linii cięcia. Grafik musi mieć świadomość, że wskutek obróbki introligatorskiej zostaną one odcięte od pracy. Tylko wtedy, gdy zawiera ona białe marginesy, sprawę można pominąć.

Druga święta zasada: Istotne składniki pracy, przede wszystkim teksty, ale także inne ważne elementy graficzne, muszą być umieszczone w odległości min. 4 mm od linii cięcia. Stosowanie się do tej reguły chroni przed tym, żeby krajacz, nawet kiedy będzie miał zły dzień, nie przyciął logo lub kawałka tytułu.

Jest jeszcze **trzecia**, może mniej święta, ale także warta stosowania zasada. Przy zakładaniu nowej pracy należy zadać jej format netto, a nie brutto. Elementy spadowe trzeba wypuścić poza ten format. Przy eksportowaniu pracy do PDF-a należy zaznaczyć w opcjach eksportu istnienie i wielkość używanych spadów. W przeciwnym wypadku, mimo iż spady znajdują się w pracy źródłowej, w PDF-ie ich nie będzie i czeka Was e-mail z drukarni z szablonową informacją cytowaną wyżej.

Można oczywiście przy projektowaniu zakładać od razu format brutto, ale wtedy plik wynikowy nie będzie zawierał bardzo cennych danych o tak zwanym TrimBoksie, który ułatwia życie niezwykle miłym paniom zajmującym się impozycją. A dlaczego to właśnie panie przeważnie wykonują tę pracę? Tego już nie potrafię racjonalnie wytłumaczyć...

Niedowiarkom, sceptykom i wszelkiej maści zrzędom proponuję ponowne wykonanie ćwiczenia z czerwonym kwadratem. Proszę o uwzględnienie wiedzy nabytej dzięki lekturze niniejszego tekstu. Podpowiem tylko, że wymiar brutto kwadratu będzie wynosił 54×54 mm. Dalej radźcie sobie już sami. I pamiętajcie: dobrym krajaczom i dobrym grafikom ręce się nie trzęsą...

Rozdział 1.

- ▶ Typowa maszyna offsetowa nie jest w stanie zadrukować arkusza papieru od bandy do bandy.
- ▶ Główną „martwą” powierzchnią jest tak zwany pasek na łapki. Ma on około 10 mm szerokości i biegnie wzdłuż dłuższego boku arkusza. Na arkuszu muszą zostać wydrukowane także przeróżne znaczniki technologiczne, takie jak paski barwne, pasery, linie cięcia, marki itp.
- ▶ Efektywne pole zadruku jest mniejsze o około 22 mm na krótszym wymiarze arkusza i 10 mm na dłuższym. Przykładowo na arkuszu papieru formatu 1000×700 mm bezpieczny format zadruku brutto wynosi 978×690 mm.
- ▶ Jeżeli na marginesach pracy umieszcza się elementy graficzne sięgające do linii cięcia, wszystkie muszą zostać wypuszczone o min. 2–3 mm poza tę linię. Na przykład ulotka o formacie docelowym A4, czyli 210×297 mm, musi być zaprojektowana ze spadami po 2 mm z każdej strony, a więc mieć wymiar 214×301 mm brutto (przed obcięciem). Na tych nadmiarowych dwu milimetrach winny się znaleźć również te wszystkie elementy graficzne pracy, które sięgają do linii cięcia.
- ▶ Istotne składniki pracy, przede wszystkim teksty, muszą być umieszczone w odległości min. 4 mm od linii cięcia.
- ▶ Przy zakładaniu nowej pracy należy zadać jej format netto, a nie brutto, a elementy spadowe wypuścić poza ten format. Przy eksportowaniu pracy do PDF-a trzeba wtedy zaznaczyć w opcjach eksportu istnienie i wielkość stosowanych spadów.

Czarno-białe niespodzianki

Kolory w poligrafii to temat rzeka, ale można go sprowadzić do jednego podstawowego problemu: dlaczego wydrukowana publikacja wygląda często inaczej (czytaj: gorzej) niż na ekranie komputera? Nie będę się zagłębiać w skomplikowane meandry kalibracji monitorów i prawidłowego odwzorowywania przez nie kolorów. Na to przyjdzie czas później. Opowiem natomiast o paru niespodziankach, jakie mogą sprawić dwie specyficzne barwy: czarna i biała.

Podgląd nadruku

Na początek pewna rada natury moralnej. Rozumiem, że skłonność do podglądania to niezbyt pozytywna cecha charakteru i trzeba się jej wystrzegać jak ognia (praca nad sobą – temat zawsze na czasie). Nie pojmuję natomiast, dlaczego tak wielu grafików przenosi ten problem do InDesigna, Photoshopa czy też Corela i projektując prace przeznaczone do druku, wyłącza podgląd nadruku. Tym samym na ekranie widzą oni to, co chcą widzieć, a nie to, co widzi naświetlarka w drukarni i co w efekcie zostanie wydrukowane. O ile w życiu czasem warto przymknąć oko na niektóre sprawy, w poligrafii się to nie oplaca.

Tak więc **pierwsza święta zasada** brzmi: Jeżeli przygotowujecie projekt dla celów drukarskich, pracujcie z włączoną opcją nadruku. Funkcjonalność ta pozwala zobaczyć, jaki efekt w druku przyniesie nam stosowanie takich sztuczek jak na przykład overprint czy knockout. Ale o tym za chwilę.

We wszystkich znanych mi programach DTP opcja *Włącz podgląd nadruku* jest dostępna w którejś z pozycji paska głównego.

Dlaczego czarny jest szary

Wiele lat temu, kiedy jeszcze marnowałem czas na oglądanie telewizji, często w tymże medium pojawiała się reklama znakomitego proszku do prania. Tak zwana statystyczna polska gospodyni o cielejących oczach i z wałeczkami pod brodą

pokazywała czarno na białym, co zwykle proszki robią z czarnymi koszulkami. Koszulka wchodziła do pralki czarna, a wychodziła szara. Różnicę najlepiej było widać wtedy, kiedy się ułożyło obok siebie dwie koszulki: jedną sprzed prania i jedną wypraną. Oczywiście przy stosowaniu reklamowanego proszku problem nie występował. W poligrafii sprawa wygląda podobnie, ale nawet proszkiem z reklamy nie osiągnie się tu wiele.

Projektując publikacje, stosuje się zazwyczaj dwa typy koloru czarnego: **zwykły**, składający się wyłącznie ze 100% blacka, oraz tak zwany **głęboki**. Składowe tego drugiego uzależnione są od papieru, na którym publikacja ma być wydrukowana, oraz od trendu panującego w danym dziale graficznym. Nie wiem, od czego ten trend zależy w innych drukarniach, ale u nas zależy on od Bronka, który co pewien czas podaje ostateczną wykładnię tego, czym jest głęboka czerń. Najnowsza wersja brzmi tak: papier niepowlekany — C 50%, M 40%, Y 40%, K 100%, papier powlekany — C 70%, M 60%, Y 60%, K 100%. Ja tam mu wierzę. A Wy?

Kiedy wpływać na głębię

Różnica w użyciu czerni zwykłej i czerni głębokiej jest podobna do różnicy w użyciu proszku zwykłego i proszku specjalnego. Aby ją zobaczyć, proponuję ćwiczenie. W dowolnym programie graficznym należy narysować dwie koszulki typu T-shirt. Jedną należy pokolorować tylko blackiem, a drugą kolorem namieszanym według Bronkowej receptury. Jeśli jest włączony podgląd nadruku, różnicę widać od razu. W przeciwnym wypadku należy narysować pomiędzy koszulkami pralkę automatyczną. Po co? Za karę, że praca nie była wykonana od początku z włączonym podglądem nadruku.

O tym, kiedy stosować czerń zwykłą, a kiedy głęboką, mówi **druga święta zasada**.

C 0%	C 60%
M 0%	M 40%
Y 0%	Y 40%
K 100%	K 100%

Czerń zwykła a czerń głęboka

Rozdział 2.

W czarnych tekstach używa się zawsze czerni zwykłej — czyli tylko 100% blacka. Przy konwertowaniu tekstu z Worda często przypadkowo uzyskuje się czarny tekst składający się ze wszystkich czterech składowych CMYK-a. To błąd powodujący, że w druku ostrość rysunku czcionki zostanie zaburzona i tekst może wyjść mniej lub bardziej rozmazany. Stopień tego rozmazania jest ściśle powiązany ze stanem ducha drukarza i stanem technicznym maszyny drukarskiej. Lepiej więc nie ryzykować, bo drukarze to ludek neurotyczny.

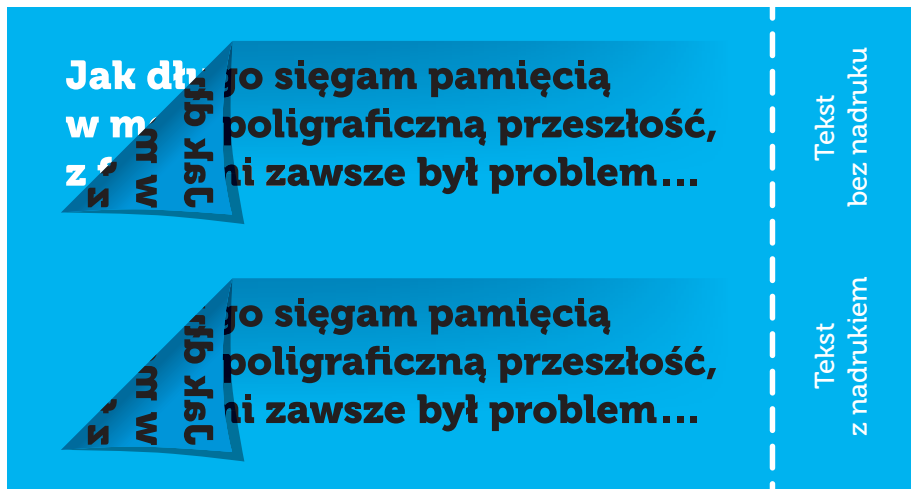
Głębołą czernń stosuje się w aplach, na dużych powierzchniach, w tłach pod zdjęcia, które same mają już czarne tła. Należy przy tym pamiętać, aby nie przekraczać wartości składowych ponad te, które zaleca dana drukarnia. Jeśli ktoś myśli, że dając cztery setki, uzyska bardzo, bardzo głęboką czernń, to ręczę, iż zamiast wypłynąć na głębię, „popłynie” na dywanik do szefa.

Overprint i knockout

Najczęściej jednak łamana jest **trzecia święta zasada**. Brzmi ona następująco: Jeżeli czarny tekst występuje na kolorowym tle, należy włączyć opcję nadruku, czyli overprint. Wyjątek stanowią teksty drukowane na kolorach metalicznych, gdzie nadruk powinien być wyłączony. Przy eksporcie pracy na PDF-a (który jest w tej chwili najbardziej popularnym formatem plików wyjściowych) dostępna jest opcja odpowiadająca za nadruk czerni i należy ją „zaptaszковать”. Nie ma obawy, że pozostałe farby C, M i Y zmieszane z czarną osłabią kolor. Dzieje się dokładnie odwrotnie: czarny się pogłębia (efekt ten omawiałem w poprzednim akapicie), a dzięki temu unika się przykrego w oglądzie świecenia lub bliku powstającego na styku tekstu z tłem.

Myślę, że wystarczy już tego czarnowidztwa, tak więc na koniec dwa słowa o kolorze białym. Winien on zawsze mieć włączoną opcję knockout, co jest równoznaczne z wyłączeniem opcji overprint. Innymi słowy, biały kolor musi wycinać (niektórzy mówią „czyścić”) tło pod sobą, w przeciwnym wypadku białe elementy **znikną przy naświetlaniu i w pracy ich nie będzie**. Kto ma włączony podgląd nadruku, ma szansę zauważyć to odpowiednio wcześniej, ale są tacy twardziele, którzy nigdy nie zmienią swoich przyzwyczajeń.

Knockout na białym kolorze jest z definicji włączony i wbrew pozorom nie jest łatwo go wyłączyć, a jednak niektórym się to udaje. Dzieje się tak czasem przy imporcie EPS-ów lub tekstów pisanych w kontrze i zasysanych potem do programu DTP. Zdarza się też, że następuje to z przyczyn tajemnych, bo praca w poligrafii to naprawdę zajęcie dla mistyków...

Białe litery mają włączoną opcję nadruku. W efekcie, mimo iż są widoczne na ekranie (przy wyłączonym podglądzie nadruku), w druku ich nie będzie

- ▶ Podczas przygotowywania projektu dla celów drukarskich zalecane jest włączenie opcji nadruku.
- ▶ W trybie CMYK stosuje się dwa rodzaje koloru czarnego:
 - zwykły, składający się wyłącznie ze 100% blacka,
 - głęboki, którego składowe uzależnione są od papieru, na którym publikacja ma być wydrukowana.
- ▶ Proponowane wartości głębokiej czerni:
 - papier niepowlekany: C 50%, M 40%, Y 40%, K 100%,
 - papier powlekany: C 70%, M 60%, Y 60%, K 100%.
- ▶ Zwykłą czerń stosuje się głównie w tekstach i na rysunkach.
- ▶ Głębokiej czerni używa się w aplach, na dużych czarnych powierzchniach, w tłach pod zdjęcia, które same mają już czarne tła.
- ▶ Czarny tekst zazwyczaj powinien mieć włączoną opcję nadruku: overprint.
- ▶ Biały tekst w tak zwanej kontrze winien mieć włączony knock-out, a więc włączoną opcję nadruku.

Skorowidz

A

Acrobat Pro, 32
Acrobat Reader, 32
akapit, 215, 220
apla, 20, 22, 48, 103
Apolonia, 42
arkusz
 autorski, 170
 drukarski, 112, 170, 171, 173,
 177, 183
 wydawniczy, 112, 166, 167,
 170, 173, 177, 183

B

bekart, 222, 224
bigi, 25, 80, 81, 103, 156
bigowanie, 110, 111, 125, 126,
 127
bindowanie, 198
bitmapa, 132, 138, 140
blik, 20, 157
błędy, 85
Bringhurst Robert, 212, 240

C

Chwałowski Robert, 229
CMYK, 30, 31
CropBox, 79
CTP, 30, 132, 136, 140
cycero, 177, 183
cyfry, 247
 mediewalowe, 248
 nautyczne, 248
czerń głęboka, 19

D

Distiller, 143
druk cyfrowy, 61
dywiz, 237, 238

E

efekt pasmowania, 26, 28

F

falcowanie, 110, 111, 116, 120,
 125, 126, 127
 harmonijkowe, 117, 118, 120,
 195
 mieszane, 113, 195
 obejmujące, 117
 obwolutowe, 117

farby

 hexachromowe, 37
 triadowe, 37
fret, 222
folia
 aksamitna, 156, 160
 błyszcząca, 155, 160
 matowa, 155, 156, 157, 160,
 161
foliowanie, 39, 81, 125, 126,
 154, 156, 160, 204
font, 42, 45
 ekranowy, 43, 45
 OpenType, 43, 45
 osadzanie, 43, 45
 TrueType, 43, 45
 Type 1, 43, 45
 zamiana na krzywe, 43, 45
format
 A4, 172, 173
 A5, 172, 173
 arkusza papieru, 12, 73, 74,
 76, 100, 110, 170, 173
 B5, 172, 173
 brutto, 15, 16, 74, 99
 EPS, 143
 netto, 15, 16, 74, 80, 99, 100,
 102
 PDF, *Patrz:* PDF
 PRN, 78
 PS, 78, 143
 RAW, 136
 wewnętrzny, 176
 zewnątrzny, 176

G

grzbiet, 75

I

impozycja, 15, 66, 67, 78, 87
inicjał, 221, 224

J

jednostki, 166, 177
justowanie, 226
 blokowe, 226, 228, 231
 na format, *Patrz:* justowanie
 blokowe
 w chorągiewkę, 226, 231

K

kalendarium, 102, 103, 107,
 124, 127
kalendarz, 96, 100, 124
 główka, 102, 103, 107
 okienko, 102, 105, 106, 107
 plecki, 102, 103, 107
 trójdzielny, 102, 127
 wielodzielny, 100
 wymiały, 99
kanciki, 50, 52, 205, 206
karton, 114, 203
 okładkowy, 203, 206
 powlekany, 24, 28
kaszerowanie, 102
kerning, 211
klejenie
 PUR, 198, 199
 zwykłe, 198, 199
knockout, 18, 20, 22, 92
kolofon, 112
kolor
 nasylenie, 90
 Pantone, 32, 33, 36, 40, 80, 92
kontra, 20, 92
kreda
 błyszcząca, 91, 113, 154
 matowa, 91, 113
kreska dialogowa, *Patrz:* pauza
kwadrat, 177, 183

L

lakier
 dyspersyjny, 149, 150, 151,
 152, 156
 matowy, 151, 156
 offsetowy, 125, 127, 150, 151,
 152, 156
 UV, 125, 127, 154, 156, 157,
 160
 wybiórczy, 125, 127, 149, 156,
 157, 161, 204
laminowanie, *Patrz:* foliowanie
linia cięcia, 12, 14, 16, 82, *Patrz*
 też: znaczniki cięcia
liniatura, 132, 136, 138, 140
listwa, 97, 100

Ł

łam, 118, 120
łącznik, *Patrz:* dywiz

M

majuskula, 247
 margines, 177, 216
 optyczny, 234, 238
 marki, 12, 14, 16
 maska na lakier, 26, 28, 157,
 158, 161
 maszynopis znormalizowany,
 166, 167
 matryca drukarska, 137
 MediaBox, 79
 minuskuła, 247
 monitora kalibracja, 54, 58
 mora, 31
 myślник, *Patrz:* półpauza

N

nadlewki, 142
 nadruk, *Patrz:* overprint
 naфарbienie sumaryczne, 91, 93
 naświetlanie, 132, 137, *Patrz*
 też: CTP
 nazewnictwo, 84, 88

O

obwoluta, 202
 odstęp międzyakapitowy, 220,
 222, 224
 okładka, 48, 86, 126, 202
 twarda, 205
 uszlachetnianie, *Patrz:*
 uszlachetnianie
 opcja nadruku, *Patrz:* overprint
 oprawa, 48, 52
 klejona, 48, 50, 52, 206, *Patrz*
 też: klejenie
 miękka, 203, 204
 szyta, *Patrz:* szycie nićmi
 szyta nićmi, 48, 52, 198, 199,
 204, 206
 twarda, 203, 204
 zeszytowa, 48
 zeszytowa, *Patrz:* szycie
 drutem
 orientacja, 75, 76
 overprint, 18, 20, 22, 26, 158
 ozalid, 67

P

pagina, 216
 żywa, 177, 211
 papier
 G-Print, 113
 gazetowy, 91, 92, 132, 137,
 138, 140

gramatura, 112, 114, 125,
 127, 157
 kredowy, *Patrz:* papier
 powlekany
 niepowlekany, 91, 92, 113,
 132, 137, 138, 140, 157
 objętościowy, 112
 offsetowy, *Patrz:* papier
 niepowlekany
 powlekany, 90, 91, 92, 113,
 114, 132, 137, 138, 140, 151
 samokopiujący, 114
 samoprzylepny, 114
 spulchnienie, 112, 114
 włókno, *Patrz:* włókno
 parowanie, 87
 pasek
 barwny, 12, 14, 16, 82
 na łapki, 12, 16
 pasery, 12, 14, 16, 81, 82
 pauza, 237
 PDF, 78
 kompozytowy, 30, 78, 82
 PDF/X1a:2001, 146
 PitStop, 32
 podgląd nadruku, 18, 20, 22
 podlewki, 142
 półpauza, 237
 profil, 91, 93
 ICC, 32
 proofer, 61, 62, 64
 przefalc, 110
 przegniatanie, *Patrz:* bigowanie
 przejście tonalne, 137
 przyklejka, 194
 punkt typograficzny, 177, 183

R

raster
 amplitudowy, 137, 140
 hybrydowy, 137, 140
 stochastyczny, 137, 140
 rastrowanie, 132, 136
 RGB, 33
 RIP, 78, 137
 room proof, 69
 rozbarwienia, 78
 rozdzielczość, 132, 136, 138, 140

S

sierota, 222, 224
 sitodruk, 159
 skala pomiaru
 densytometrycznego, 14
 skład jednołamowy, 178

składka, 186
 skróty klawiaturowe, 217, 218
 spacja
 miękka, 222
 twarda, 237, 238
 zbędna, 236, 238
 spady, 12, 25, 26, 74, 76, 80, 205
 spiralowanie, 198
 srebrzenie, 149, 205
 strona
 numeracja, 86, 87, 88, *Patrz*
 też: pagina
 wzorcowca, 216, 218
 styl
 akapitowy, 215, 218
 znakowy, 216, 218
 Sygnowski Paweł, 214
 system
 zalewkowania, 39
 zarządzania procesami typu
 MIS, 39
 szewc, 211, 222, 224
 szmata, *Patrz:* papier gazetowy
 sznyty, *Patrz:* znaczniki cięcia
 szycie
 drutem, 198, 199, 204
 nićmi, *Patrz:* oprawa szyta
 nićmi

Ś

Świątek Rafał, 208
 świecenie, 20

T

tabela, 75
 tabulator, 222
 teczka, 24, 28
 tektura, 114
 falista, 102, 114
 TIFF-B, 132, 137
 TIL, *Patrz:* naфарbienie
 sumaryczne
 tłoczenie, 205
 wkłesłe, 149
 wkłesło-wypukłe, 149
 Tomaszewski Andrzej, 208, 209,
 226, 236
 Total Ink Limit, *Patrz:*
 naфарbienie sumaryczne
 TrimBox, 15, 74, 76, 79, 81
 trójnóż, 72
 tryptyk, 117, 118
 trzecianka, 226
 Tschichold Jan, 164, 208, 223
 typografia, 154, 164, 166, 171,
 176, 183, 208, 226, 234, 240

Skorowidz

U

uszlachetnianie, 39, 148, 154,
160, 204, 206

W

wakat, 190

walidacja, 25, 28

warstw spłaszczanie, 143, 144,
146

wcięcie akapitowe, 220, 222, 224

wdowa, 211, 222, 224

Welna Tomasz, 42

wielkość pisma, 92, 93

wieża lakierująca, 151

wklejka, 194, 199

wkładka, 191

włókno

kierunek, 113, 123, 125, 127,
203, 206

zdiapolaryzowane, 113

wyklejka, 205

wykrojnik, 25, 26, 28

wzorec kolorystyczny, 91

Z

zalewki, 142, 143

zawieszka, 97, 103

zawijka, 102, 205, 206

złamywanie, *Patrz:* falcowanie

znaczniki

cięcia, 14, 79, 82

drukarskie, 79, 80, 81

falcu, *Patrz:* bigi

znak

diakrytyczny, 42

interpunkcyjny, 235, 238

minusa, 237

wodny, 157

PROGRAM PARTNERSKI

GRUPY WYDAWNICZEJ HELION

- 1. ZAREJESTRUJ SIĘ**
- 2. PREZENTUJ KSIĄŻKI**
- 3. ZBIERAJ PROWIZJĘ**

Zmień swoją stronę WWW
w działający bankomat!

Dowiedz się więcej i dołącz już dzisiaj!

<http://program-partnerski.helion.pl>

GRUPA WYDAWNICZA

 Helion SA

Spraw, aby Twoje projekty zawsze były drukowane zgodnie z oczekiwaniami!

DTP to nie tylko prosta zabawa z programami do składu o czym obecnie zdaje się zapominać wiele osób zajmujących się projektowaniem i przygotowywaniem różnego rodzaju materiałów drukowanych. Takie podjęcie często spędza sen z powiek profesjonalnym drukarzom, którzy traktują swoją pracę bardzo poważnie i chcą, aby jej efekt prezentował się na papierze co najmniej tak samo dobrze jak na ekranie komputera projektanta. Jeśli chcesz sprawić, aby tak właśnie było, a kooperacja osób zaangażowanych w proces powstawania materiałów drukowanych układała się bezproblemowo, sięgnij po tę książkę.

DTP Od projektu aż po druk. O współpracy grafika z drukarzem to publikacja skierowana zarówno do grafików, operatorów DTP czy projektantów, jak i do osób odpowiedzialnych za kontrolę jakości plików w drukarniach. W lekkim i bezpretensjonalnym sposobie autor dzieli się w niej wiedzą na temat przyczyn występowania podstawowych problemów na styku studia graficznego z drukarką, a także najlepszych metod ich rozwiązywania. To książka, której nie powinno zabraknąć w bibliotekach wszystkich szanujących się praktyków DTP, jak również uczniów i studentów szkół poligraficznych oraz edytorskich.

- Typowe problemy pracowników działów DTP i ich rozwiązania
- Kwestie związane z drukiem kolorowym i czarno-białym
- Przygotowywanie materiałów do druku
- Rozwiązywanie kłopotów związanych z czcionkami
- Sposoby sprawdzania poprawności materiałów do druku
- Dobieranie odpowiednich parametrów wytruku
- Problemy z typografią i metody ich rozwiązywania
- Sposoby ograniczania kosztów produkcji
- Przegląd najważniejszych lektur dla grafików i operatorów DTP

Zajmujesz się profesjonalnym drukiem lub DTP? Z tą książką rozwiążesz wszystkie problemy!

<http://chochlikdrukarski.pl>

www.facebook.com/chochlikdrukarski

Andrzej Gołąb

— od początku pracy zawodowej związany z branżą wydawniczą i poligraficzną. Założył kilka pracowni składu komputerowego na terenie Śląska. Przez parę lat prowadził własną firmę wydawniczą. Od prawie dwudziestu lat jest związany zawodowo z Centrum Usług Drukarskich Henryk Miier w Rudzie Śląskiej (www.cudruk.pl). W tym zakładzie poligraficznym, znanym z marki CUD, stworzył pracownię typografii komputerowej i przez kilkanaście lat był jej szefem. Obecnie pełni funkcję pełnomocnika właściciela i odpowiada m.in. za kontrolę jakości plików produkcyjnych, optymalizację procesów produkcyjnych oraz drukarnię internetową www.print4all.pl. W 2011 roku stworzył, a obecnie animuje internetowy projekt „Chochlik drukarski — pogotowie poligraficzne”. Jest to bezinteresowna i inicjatywa edukacyjna, której głównym celem jest dzielenie się przez internet wiedzą i doświadczeniem z zakresu poligrafii, typografii, grafiki, designu i edytorstwa. Strona „Chochlika” na Facebooku ma obecnie prawie 1300 fanów, a jego blog www.chochlikdrukarski.com.pl rejestruje kilkaset ocen dziennie.

Prywatnie Andrzej Gołąb to humanista, wegetarianin, nałogowy sorbacz yerba mate. Można go spotkać na ścieżkach rowerowych na górskich szlakach, a także na chorzowskich alejkach, po których regularnie biega, przygotowując się do udziału w swoim pierwszym w życiu maratonie.

Nr katalogowy: 8612

Księgarnia internetowa

<http://helion.pl>

Zamówienia telefoniczne:

0 801 339900

0 601 339900

Helion

Sprawdź najnowsze promocje:

☛ <http://helion.pl/promocje>

Książki najchętniej czytane:

☛ <http://helion.pl/bestsellery>

Zamów informacje o nowościach:

☛ <http://helion.pl/nowości>

Helion SA

ul. Kościuszki 1c, 44-100 Gliwice

tel.: 32 230 98 63

e-mail: helion@helion.pl

<http://helion.pl>

helion.pl
księgarnia
internetowa

Cena 59,00 zł

ISBN 978-83-246-3934-2

9 788324 639342

Informatyka w najlepszym wydaniu